

Féltékenyeknek csúcstechnológia

Japánban spray és krémek segítségével érhetik tetten kicsapongó hitvesüket a nők. Szily Nóra semmiképp sem vásárolna belőlük (9. oldal)

FÜGGETLEN KÉPES HÍRLAP

Ára: 59 Ft

EGYMÁS ELLEN NYOMOZNAK

Rendőr rendőrnek vált a farkasává

Pletykák, fél-információk labirintusában találja magát, aki a békési nyomozók aktáit olvassa (7. oldal)

Hatira Dáridója

FOTÓ: CZERKL GÁBOR

A Magyarországra látogatott török kislány, akinek az életét Mancs mentette meg Izmitben, elsőként Lajcsihoz ment vendégségbe (16-17. oldal)

6. MEG EGY JÓ DK ARRA, HOGY BETÉT
SZÁMLÁT NYISSON A LAKÁSKASSZÁNÁL.

**Nagy pénz,
kis hitelkamat.**

Bővebb információ a postán.

„Kértem vizet. Szomjas voltam. Hívtam a mamát meg a papát. És nem jöttek” – a hároméves török kislány, Hatira hiába szölongatta a szüleit. A romok alól nem hallatszott fel vékonyka hangja. Tizenhét esztendő nagynénje sem tudott segíteni. Halott volt. A kislány közelében feküdt.

Szöveg:
Sebes
Erzsébet

Fotók:
Kéner
Viktória

MAGYARORSZÁGON VENDÉGE

Nyolcvankét

Egy szobában aludtak. Hatira körülbelül négy órával előbb evett és ivott, mielőtt a törökországi Izmit városában megmozdult a föld. A szülőknek, akik a másik szobában aludtak, sikerült kimenekülniük, de igazán akkor kezdődött pokoljárásuk. Megszállottan keresték gyermeküket. És többször temették gondolatban. Hiszen a magyarok előtt már más országok mentőcsapatai is átvizsgálták a területet. Az életnek semmiféle jelét nem fedezték fel.

Öröm és gyász

A mama, Figen Ümit napokon át keringett a romok körül. Nem evett. Zöld teát élt. Búcsúzott és reménykedett. Ő hitt abban, hogy a kicsi lány él. De hol? Milyen mélyen? És

valóban él-e? A bizonytalanság volt a legszörnyűbb. Hiszen már készen álltak a gépek, hogy megkezdjék a romok eltakarítását...

És akkor megérkezett Mancs meg a magyar mentőcsapat. A németjuhász először halottat jelzett. Majd kettőt vakkantott. Ezzel tudatta a gazdájával, a Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsapat vezetőjével, Lehoczki Lászlóval, hogy élő embert takarnak a romok. A magyarok szinte eszeveszetten takarították a törmeléket. Két kezükkel hordták el, hogy bejاراتot nyissanak. Először a

A Mai Na ismerkedés kislány

Hatira a minimentők csapatában

halottat vették észre. Hatira édesanyjának a testvérét. Rajta keresztül kellett átmásznia a pici lánynak. Boldogság és bánat. Öröm és gyász. Egyszerre érzett érzelmek. A család temetett. Majd az Isztambultól 1600 kilométerre fekvő Iskenderum városába utazott. Egy időre itt talált menedéket a Kaplan család. Hatira mamájának a testvérénél.

Hatira a szüleiével most Magyarországon időzik. A tv2 vendégei. A Napló stábj, Zöldhegyi Katalin riporter és Talán Csaba operatőr utazott értük. Mint kiderült, a mama sok mindent tud hazánkról. Népeségünk számáról éppen úgy, mint történelmünkről. Pesten kérte, vigyék el a tévések a Mátyás-templomba, de Eger sem volt ismeretlen számára.

Miskolc sztárjai

Az érkezés után azonban a család első útja Miskolcra vezetett. Abba a városba, amelynek ma már legnépszerűbb lakói a mentőcsapat tagjai, valamint két kutyájuk, Mancs és Viking. Hatira már a Ferihegyi repülőtér barátságát kötött mentőjével, Mancssal. Miskolcon pedig tapodtányit sem tágitott mel-

SKEDIK A MEGMENTETT TÖRÖK KISLÁNY

Óra a romok alatt

lőle. Csilingelő hangján kiáltgatta: Mancs, Mancs. És rohangált hol vele, hol utána. Simogatta, puszilgatta, húzta-vonta. A csodakutya pedig ebben a helyzetben megadóan fogadta Hatira imádatát. Sőt volt, ahol egy egész osztálynyi gyerek becézgetését kellett eltűrni. Lillafüreden, a Palota Szálló környékén, ahol a miskolci mentőcsapat tagjai tartottak rövid bemutatót a török családnak.

Lehóczki, *Kelecsényi Csaba*, *Kertész Gábor* és *Mezösi Tamás*, a kétkutyás mentő, az alpinista és a bűvár rendezett „minimentést”. A patak felett kifeszített köteleken, a hevederekkel biztosított *Selahattin Kaplant* és a karjában tartott Hatirát is áthúzták. Majd Mancsra is felkerült a speciális piros hevedere. Amikor a kutya a minimális fölé ért, a kötelet húzó Lehóczki mellé szaladt Hatira is. „Mancs, Mancs” – mondogatta, és húzta ő is a kötelet, hogy négy lábú barátja minél előbb biztos talajt fogjon.

A bemutató után autogramkérők rohanták meg a sárga egyenruhás csapatot. Hát, az utóbbi időben a legnépszerűbb színész sem írta alá annyiszor a nevét, mint ezek az emberek. Itt egy napon át mindenki azon volt, hogy Hatira jól érezze magát. Kapott is mindent, amit kért. A jégkrém volt a kedvence. Ette volna ő a reggelire elé tett kolbászt és szalámit is, de a papa ezt nem engedélyezte. Számukra a disznóhús tilos. És ezt már hároméves korban tudomásul kell venni. A mama és a papa mindig halk szóval, türelmesen figyelmeztette Hatirát. Még akkor is, amikor a lányka az istennek sem akart leszállni a hintáról. Pedig a családnak és a televíziós stábnak már indulnia kellett. Hiszen a vasárnapi Napló számára forog a húszperces riportfilm,

Vendéglátójával, a tv2-s Zöldhegyi Katalinnal

amely végigkíséri Hatira útját a törökországi indulástól a búcsúig.

Hatira dáridója

Pesten elsőként *Lajcsi*hoz mentek vendégségbe. Mindenki félt egy kicsit, vajon meddig bírja majd a kislány a dáridózást. Hát ez a ragyogó szemű, szép arcú, élénk kislány nem tud elfáradni. Mesélték is a szülei, hogy bármilyen fárasztó is a program, ő fél éjszaka rohangál a szállodában. Végignyomta a Dáridót is, énekelt, táncolt és örömeiben sikongatott a felszálló füst lát-

tán. Mancs után pedig felrohant a színpadra. Mert *Lajcsi* ezúttal is adakozott. Hatirát karjaiba kapta és átadta kislánya, a rövidesen egyéves születésnapját ünneplő *Bogika* kabalakutyáját. Vigye magával emlékebe Hatira. Majd színpadra szólította *Lehóczki Lászlót*, valamint *Mancsot*, és bejelentette, hogy a Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsapat megsegítésére *Dáridót* rendez, amelynek bevételét nekik ajánlja fel. A Kaplan család a hét végéig marad Magyarországon a tv2 vendégeként. Lehet, hogy hosszú időre ezek a legbékésebb napjaik.

Amint visszautaznak *Iskenderrumba*, hogy összepakolják néhány táskányi holmijukat, mennek a semmibe. Oda, ahol még nem is olyan régen nyugodtan éltek. Ahol a lakásuk volt. És most a semmi várja őket. Visszatérnek *Izmitbe*. A papa, *Selahattin Kaplan* sofőr. Most abban a buszban lakik, amellyel munkásokat szállít. Remélik, talán hozzájutnak egy sátorhoz, amelyben átvészelik a telet. És akkor ott talán új életet kezdhetnek. Nincstelének. Csak az emlékeik vannak. De boldogok, mert visszakapták Hatirát. Hát jó utat, kicsi lány!